

Kilpiälä i Janakkala socken.

Den 29 Juni 1888.

„Ålskade Tanter!“

Tusenfaldigt kära och utomordentliga Tacksägelse: 1:o för brevet som Tant Mimmi skickade åt oss, 2:o för allt godt Tanterna skickade åt oss. Det var då alldeles förfärligt: apelsiner, karameller, bakelser, chokolade, fikt bröd (= tebröd), kjothorn, kringlor och fyrvärkempjesser och all möjligt annat. För allt detta tackar jag både Tant Mimmi och Tant Imelie.

Fredagen den 20:nde gingo vi för att fördrifva tiden (vi väntade nämligen utsägligt på Pappa, så att jag t. ex. minst 100 gånger om dagen trodde mig di af längtan; hvarför jag äfven utsattes för L'helenes och de andras spreed.) dit näsan visade. Vi kommo i en liten skog der vi på en 25 ställen sågo marken betäckt endera af rött eller hvitt; nämligen äkerbärs eller smuttron-blomma.

Sen gick Fredagen och så gick Lördagen, och om Lördagen på aftonen 9,4 kom Pappa och medförde mycket godt och åt mig en velociped.

Onsdagen den 22:nda som Pappa var här
var det ett härligt väder. Likaså Måndagen, äfven
Tisdagen och Onsdagen samt Fredagen och Fredagen.

I dag är det Fredag och min namnsdag och
vi hafva ungefärligen för en timma sedan kommit
hem från en Prastida förö (Pappa må nogare, om
han vill, beskrifva hvad det betyder). Så hafva vi ätt
och nu skriva vi. Det är därför just ej att ändra
på om min stil ~~af~~ är förfärlig ty jag är ej nå-
gonsin vid skrifsinne om en afton.

Trefligt hafva vi och allt är det bra utom
~~ett~~ nämligen myggorna.

Och nu slutar jag detta försteräckliga
bref.

Helsa (Tant Mimmi, som höligtvis upplä-
ses detta för den äron att hälsa) alla, det
r. s. i främsta rummet Tant Emelie, sen om
Tanterna träffa Tarmo, Fastes och Farbro, dem
sen Tant Charlotte och Vivique samt Philda
och Ulsa.

Tusen hundra tusen hundra tusen gånger
billioner gånger tusen millioner hundra Tusen billio-
ner gången 15:ton tusen quarardillioner!

